

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1400. usque ad annum 1415 - Unacum Dissertatione
Præliminari Ad Historiam Sæculi XV.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 90118286

§. 29. Archiepiscopus Cæsar-Augustanus ab Antonio de Luna proditorie
occisus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66281](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66281)

Sæcul. XV. omnes hæreticos, Piratas, & prædones
A. C. 1411. maritimos, Bullarum seu literarum Apostolicarum falsarios, cunctosque Urbem Romanam vel Patrimonium S. Petri usurpantes. Hoc eodem excommunicationis fulmine percutit quoque Petrum de Luna, qui Benedictum XIII se nominare præsumeret, item Ludovicum Andegavensem, & nominatim undecim illos Cardinales, qui ab eo defecissent. Hos inter legitur etiam nomen Cardinalis tit. S. Eustachii, qui non alias erat, quamvis Joannes XXIII, adversus quem excommunicationis sententiam jam semel in ipsum, ejusque Cardinales fulminatam innovat: omnibus vero illis, qui Caroli de Malatestis tum Romandiolæ Praefecti signa sequerentur, plenam suorum peccatorum veniam impertitur. Benedictus vix non eodem fastu suam quoque ostentabat auctoritatem.

§. XXIX.

Archiepiscopus Cæsar-Augustanus ab Antonio de Luna proditorie occisus.

Cum Petrus de Luna conatu suo frustratus esset, quo Fridericum de Luna ad Arragoniæ regni solium evehere contendebat, Jacobi Orgelitani partibus accessit,

5ecul. XV.
A.C. 1411.

accessit, qui omnium in se concitaverat odium, & nonnisi paucorum Procerum auctoritate ac favore fultus erat, quos inter numerabatur quidam Arragonensis Ricco nomine Vir potentia clarus, item Antonius de Luna, qui Benedicto proxime sanguine junctus erat. Hunc inter & Garziam Ferdinandum ab Heredia Cæsar-Augustanum Archiepiscopum gravis intercedebat animorum aversio, quæ non leve augmentum sumperat ex eo, quod Antonio prætermisso Ludovicum Calabriæ Ducem Joannis Arragoniæ Nepotem in Regem nominasset, unde ex eo die Archiepiscopi necem decreverat. Ergo specioso circa successionis negotium privatim colloquendi obtentu usus, eum Almanzam venire rogat. Dum vero Archiepiscopus eo profecturus itineri sese accingit, Antonius non procul ab oppido eidem obviam procedit, & quibusdam verborum jurgiis ultro citroque mixtis Archiepiscopum impacto pugno in terram prostrat, & pugione illius pectus haurit, ejusque socii, qui Antonium comitati fuerant, ultimam sceleri admoventes manum, Præsalis corpus innumeris ferme vulneribus concidunt. Verum sicaria hæc cædes rebus Jacobi Orgelitani adeo non profuit, ut quam maxime noceret, cum

T 3 illum

Sæcul. XV. illum omnes ut sceleratum ac contami-
A.C. 1411. natum hominem abominarentur.

§. XXX.

*Papæ & Ludovici Andegavensis
consilia ad pellendum La-
dislaum.*

Juv. Ur. **Joannes XXIII,** quamprimum se in Sa-
fin. Hist. cræ Sedis solio satis firmatum vide-
Carol. VI. rat, omnia sua studia eo vertit, ut La-
dislaum e Regno Neapolitano ejiceret,
illiusque possessionem Ludovico Ande-
gavensi affereret, qui jam anno prioro
mnibus ditionibus, quas Ladislaus in E-
truria & Patrimonio S. Petri occupave-
rat, recuperatis, ex Italia redux in Gal-
lias reversus est, ea mente, ut ibidem
delectu habito suas augeret copias, quas
omnes maritimo itinere secum duxe-
rat, earumque una parte naves suas in-
struxerat, quibus stipatus Bononiam ire,
ac cum Neo-electo Pontifice conferre de-
crevit.

§. XXXI.

*Joannes Papa Romam venit, & Bo-
noniæ administrationem Cardinali
Minutulo relinquit.*

Ezov. ad an. **Igitur Bononiæ Joannem inter & Lu-**
1411. B. 4. **dovicum conuentum est de parando in**
Ladis.